

nomiske Forhold i det hele var. Ogsaa Forholdet til den saakaldte Smøreksporforening maatte oplyses, thi det er en bekendt Sag, at der er et ret indviklet Forhold mellem de to Institutioner, og naar Kalamiteten ved Standsningen er bleven saa frygtelig, som den er, er det, fordi Alberti var Formand for begge disse Institutioner, og den Svikmølle, han forstod at lave mellem Sparekassen, Eksportforeningen, et Smørimportfirma i England og en engelsk Bank, var af den Beskaffenhed, at det har været vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at komme til fuld Klarhed over, hvorledes hele dette Forhold var indrettet. Ja, dette indviklede Forhold var Grunden til, at Alberti saa lang Tid uopdaget kunde holde sine Svindlerier gaaende, indtil han selv maatte gaa til Politiet og sige: Nu kan jeg ikke længere.

Den ærede første Taler gav en historisk Fremstilling af Sparekasselovens Tilblivelse, og den kan jeg selvfølgelig i et og alt tiltræde. Jeg mindes meget vel de Forhandlinger, der den Gang bleve førte. Det, som blev hævdet, navnlig fra Folketingets Side, men ogsaa fra adskillige Medlemmers Side i dette Ting, var, at man ikke ved Sparekasseloven i for høj Grad maatte krænke det Selvstyreprincip, man havde indført ved Etableringen af de mange Sparekasser. Derved er Forholdet jo blevet noget aparte. Sparekasseinspektøren har derfor ikke Kontor direkte under Indenrigsministeren. Det er en forholdsvis selvstændig Person, der undersøger Sparekasserne, og som paa egen Haand tager Bestemmelse om, hvorvidt en Sparekasse skal lukkes eller ikke, og først naar han har foretaget det Skridt — og det skal han foretage, naar Reservefonden er tabt, og Indskyderne have mistet 5 pCt. —, skal han gøre Indberetning til Indenrigsministeren, der da har at træffe nærmere Bestemmelse. Men naar den ærede første Taler mente, at jeg hellere burde have foretaget en Ændring i Sparekasselovens § 8 end at fremsætte dette Forslag, skal jeg henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at Indenrigsministeriet har under Udarbejdelse et Forslag til en almindelig Revision af Sparekasseloven, fordi den jo paa mange Maader trænger til en Revision, og de Erfaringer, der ere gjorte i Tidsrummet fra 1880 til nu, foranledige, at det selvfølgelig maa være Genstand for Indenrigsministeriets særlige Opmærksomhed, hvad der bør gøres for en Revision af Sparekasseloven, og hvilke Foranstaltninger der maa træffes for at

yde Indskyderne i den større Betyggelse, end de have efter den bestaaende Ordning. Derfor mener jeg, at det er korrekt, naar jeg har forelagt dette lille Lovforslag, der har sit særegne specielle Formaal, og ikke har villet blande det sammen med en almindelig Revision af Sparekasseloven, thi det vilde jo have taget lang Tid, inden Rigsdagen vilde være kommen til et endeligt Resultat.

Det ærede Medlem opfordrede Indenrigsministeren og Regeringen i det hele taget til at sørge for Lovenes Opretholdelse. Regeringen skulde give det gode Eksempel, tilføjede det ærede Medlem. Det er en Selvfølge, at Regeringen gerne vil give det gode Eksempel, men jeg tror heller ikke, at Regeringen har overtraadt nogen Bestemmelse i Sparekasseloven. Det er min Opfattelse af Sagen. For Resten vil jeg af denne Bemærkning fra det ærede Medlems Side tage Anledning til at udtale min Glæde over, at der nu fra *alle* politiske Partiers Side er Samstemning om, at vi alle maa sætte vor Ære og Glæde i at holde Landets Love; at den nuværende Regering vil gøre det, behøver jeg neppe at forsikre det ærede Medlem om.

Det ærede Medlem udtalte nogle Bemærkninger angaaende Forslaget om at indsætte midlertidigt en Forretningsleder og spurgte, hvem der skal betale ham. Jeg vil dertil svare: det skal Sparekassen. Det ærede Medlem spurgte: Hvad er Forretningslederens Funktion? Dertil vil jeg svare: Han skal bistaa Bestyrelsen med at modtage Renter, sørge for, at disses Indbetaling bogføres paa forsvarlig Maade, og selvfølgelig skal han bistaa Bestyrelsen med at modtage de Indbetalinger af opsagte Kapitaler, der ville finde Sted ved den forestaaende Termin. Jeg har været noget i Tvivl om, hvad jeg skulde kalde denne Mand. Der ligger ikke i denne Ansættelse af en Forretningsleder noget som helst Forsøg fra min Side paa at binde Statskassen i nogen Grad til Den sjællandske Bøndestands Sparekasse eller om, at Indsættelsen af en midlertidig Forretningsleder skulde forpligte Staten overfor Sparekassen. Jeg mener, at det af rent praktiske Grunde er vigtigt for mig at vide, at der er en bestemt Mand, der har forpligtet sig til daglig at være til Stede under Terminsforretningerne og indtil der træffes en endelig Bestemmelse om Sparekassen, hvad enten man nu kommer til det Resultat, at den maa gaa konkurs, eller til det Resultat, at den kan stilles paa Fødderne igen.